

Da barnehagen stengte, fikk ni personer en idé: – Nå er det en barnehage for voksne.

Trond Åge Langtind håper å gjøre en forskjell for folk på Flatåsen, simpelthen bare ved å la de gjøre akkurat det de vil. Foto: Marius Dahl

Av Marius Dahl

Publisert: 12. juli 2020, kl. 10:00

Sammen med åtte andre var Trond Åge Langtind lei av dårlig tilbud på Flatåsen. Nå håper han og åtte venner på å gjøre en forskjell for bydelen.

Fem-seks innsidepasninger fra den relativt nye Flatåshallen, ligger det som for inntil noen uker siden var en helt normal blokk på Flatåsen. For ekstra godt kjente på sørsida var det kjent som «blokk 51».

Om alt går som ønsket for Trond Åge Langtind og vennene hans, vil det kanskje være kjent som blokka som huser et spesielt hobbyrom. Frem til i fjor høst var det en privatbarnehage.

– Nå er det en barnehage for større, humrer 42-åringen til Nidaros.

Reaktor 51

Vi blir møtt av en trivelig mann utenfor det som tilsynelatende er et normalt bygg med blokkleiligheter på Flatåsen. Vi skjønner fort at dette kanskje er noe mer spesielt idet vi trer inn i lokalene han og gjengen har valgt å kalle «Reaktor 51».

– Reaktor er jo noe som får ting til å skje vet du. Og 51 er blokknummeret, sier Langtind.

I juni åpnet foreningen Flatåsen Makers lokalene for lokalbefolkningen. Etter å ha tatt over for barnehagen 1. oktober i fjor høst, har de pusset opp det som ser ut som en tidsmaskin. For det som møtte Nidaros i lokalene, var gamle flipperspill og over 30 år gamle datamaskiner.

– Hva er dette? En tidsmaskin?

– Det kan nesten virke sånn! For det første er det et stort hobbyrom. Vi er glad i duppedingser og da blir det mye gammelt vi drar fram, sier Langtind.

Her går Trond Åge teknisk til verks på en gammel pinballmaskin. Foto: Marius Dahl

Skal ikke være slik

– Tanken er at hvem som helst kan komme hit og gjøre hva som helst. Vi som er her har selv mye kunnskap som vi ønsker å dele. Hvis du kommer hit for å fikse noe eller gjøre ferdig et prosjekt, kan det hende vi har den lille kunnskapen som du manglet, fortsetter han.

Akkurat nå ser lokalene veldig utpreget av data og teknologi. Men egentlig skal det ikke være slik.

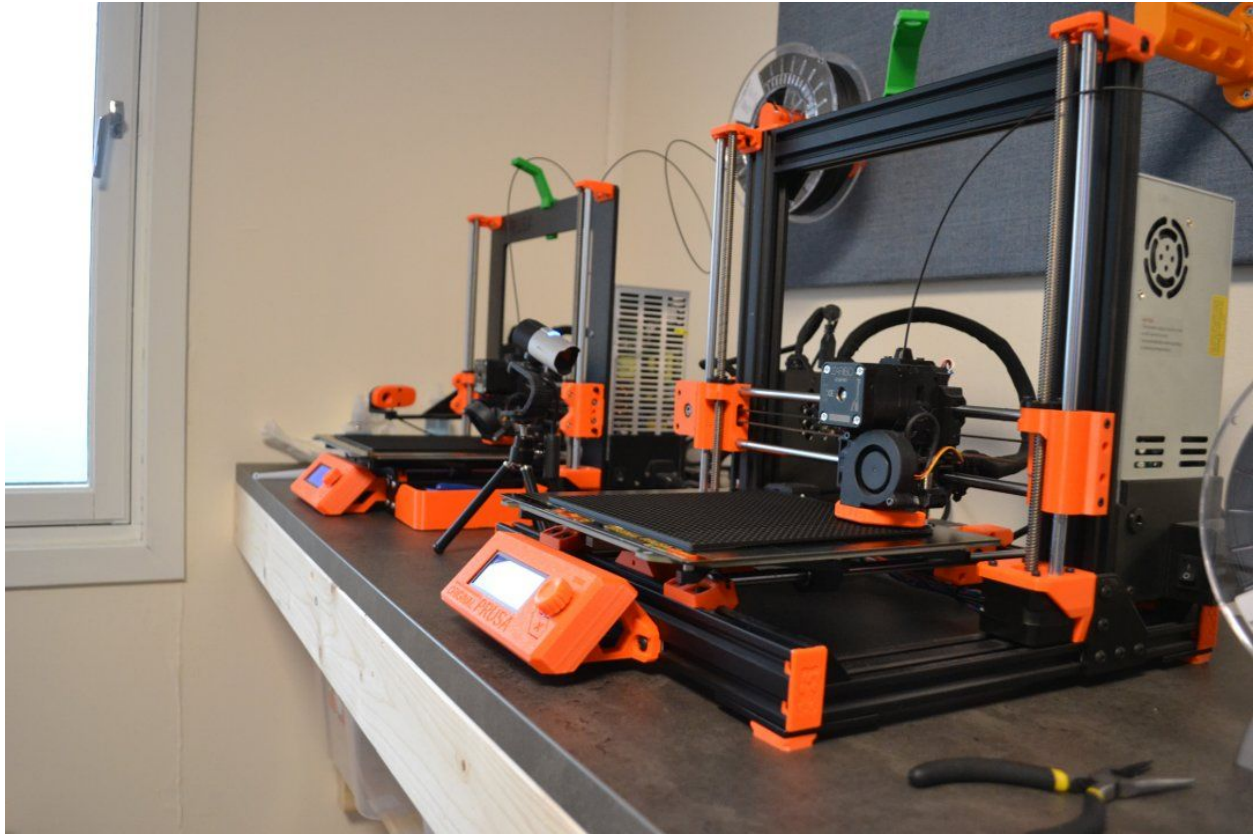
– Akkurat nå er det teknikkbasert, men det er fordi mannfolka var ivrigst på å flytte inn. Vi er også to damer som har mer interesse for maling, tegning og scrapbooking, forsikrer Langtind.

Men hva er egentlig Reaktor51, annet enn ni venner, et kult skilt (Langtind viste oss stolt det hjemmesnekrede skiltet med 113 LED-pærer som alle kan skifte farge) og en rekke gamle maskiner?

Ikke en ungdomsklubb

– Det er som et stort hobbyrom, der ingen holder på med det samme, sier Langtind og peker mot hjørnet:

– Han som sitter der er glad i gamle datamaskiner. Det er hans favorittfelt. Mens han andre er glad i lyd, så han lager høyttalere som er 3D-printet.

3D-printeren har laget mye av dekorasjonen inne i lokalene på Reaktor 51. Foto: Marius Dahl

– Det er ikke en ungdomsklubb der man kommer for å henge, men for å holde på med det man syns er artig. Så kan det være man ikke har så mange venner, så kan man komme hit og så kan vi være til for deg. Vi er snill og grei. Lurer du på noe, får du hjelp, sier han videre.

– Hva er ambisjonene deres?

– Ambisjonen er å få besøk av andre som vil holde på med det samme. Det skal være litt sånn sosial plass. Barn og unge har mye tilbud, men oppe her er det ikke så mye annet enn idrett. Vi ønsker å nå de som kanskje ramler utenfor og som kanskje har en hobby de bare sitter hjemme med. Man får ikke venner på samme måte som når man var ung. Vi ønsker at folk skal innom, ta seg en kaffe og kanskje bruke litt av utstyret. Vi ønsker at alle skal bruke utstyret, for det er lagt til rette for alle, sier Langtind.

Spill fra 1992

Han forteller om ros allerede fra åpningshelgen. Folket på Flatåsen var glad for tilbudet.

– Det kom bra med folk. Det var folk her alle åtte timene vi hadde åpent. Folk var kjempefornøyd med at det skjer noe annet her oppe. Noe nytt. Vi hadde mange innom som ikke hadde idrett som sitt felt, som gjerne ville komme hit. Samtidig ønsker vi å nå ut til de eldste, bistå om de har problemer. Kanskje vi kan ha PC-kurs eller kanskje telefonkurs, det er ikke utenkelig, sier han.

Så får vi sett hans første datamaskin, fra begynnelsen av 1990-tallet. Fra 1992 til 1997 hadde den daværende tenåringen i Rydningen på Byåsen en mye brukt maskin. Tid, to-tre flyttinger og batterisyre ødela kretskortet, men det fikk han fikset i fjor høst. Nå kan han endelig spille bilspillet Stunts igjen, som han herjet i som 15-åring i 1992.

– Dette har jeg brukt mange timer på. Dette er hobby. Dette er som jeg holdt på med siden jeg var liten gutt, da jeg plukket fra kassettspilleren og kanskje aldri fikk den sammen.

Dette er ikke et flunkende nytt bilspill. Men du verden, så sjarmerende. Foto: Marius Dahl

Ønsker ikke å tjene penger

Til vanlig jobber Langtind som IKT-leder på Nidarvoll skole. Han ønsker ikke å tjene penger på dette prosjektet.

– Jeg skal ikke tjene penger, men helt gratis er det ikke. Vi vil ha åpne dager for alle, som er gratis. Medlemsbasert vil det være etterhvert, for å dekke faste utgifter. Ni har bygget og betalt husleie, internett og strøm av egen lomme. Vi har fått litt støtte kommune pusse opp, også har vi fått titt av TOBB. Resten er lagt i selv, sier han.

– Tror du dette vil gjøre en forskjell for folk da?

– Jeg håper det. Idretten og korpset, det er det vi har her. Utenom det, er det forsøkt mye forskjellig, men ingen har fått til å lykkes. Jeg håper vi kan det.